

Israël steeds meer

durft voorlopig niet terug naar Israël. 'Er wordt mij gezegd dat het er niet veilig voor mij is.'

FOTO JEAN-PIERRE JANS

instantie richten op concrete rechten, het recht op bewegingsvrijheid, een gewone economie. Ze demonstreren bij de checkpoints, zingen, ze zijn gewelddoos."

"Het probleem met dit protest is dat de Israëlische soldaten automatisch de geweren hebben. Wat weerhoudt hen ervan die te gebruiken? Publiciteit. Als er internationale solidariteit is met de Palestijnen, geeft het hun hoop dat ze succes kunnen boeken."

"Ik ben Israëli, Jood. Ik hoop dat

dit slaagt, omdat het tot een democratische situatie kan leiden. De andere strategieën zijn niet veelbelovend."

Premier Benjamin Netanyahu zegt voor een tweestatenoplossing te zijn, maar wat doet hij daarvoor?

"Hij doet een hoop om dat te voorkomen. Dat valt ook niet anders te verwachten. Hij is gekozen als vertegenwoordiger van zionistische partijen in een niet-democratische situatie. Want in het gebied dat be-

heerst wordt door de regering van Israël is 49 procent van de bevolking Joods, 49 procent is Palestijns, twee procent iets anders. Dat zijn alle mensen die Israëlische belastingen betalen. Maar de Joden hebben 78 procent van de stemmen. Zij stemden voor Netanyahu."

Zouden de Palestijnen hetzelfde stemrecht moeten hebben?

"Ja, net als in elke democratie."

Wat kan volgens u de rol zijn van de buitenwereld?

"Maatschappelijke organisaties willen dat burgers in actie komen met boycots en sancties. Dat is een middel om politieke druk uit te oefenen. Het Israëlische ministerie van Buitenlandse Zaken zegt dat het een boycot is tegen Joden, maar het gaat om Israël. De boycot is ook niet bedoeld om de Israëlische economie te vernietigen, maar moet de Israëliërs duidelijk maken dat de situatie onhoudbaar is."

Denkt u echt dat dit succesvol kan zijn?

"Kijk naar andere voorbeelden, bijvoorbeeld Zuid-Afrika. En Israël is economisch veel meer verbonden met de rest van de wereld."

De Nederlandse regering wil juist nauwere banden met Israël. Wat vindt u daarvan?

"Vanuit Israëlisch oogpunt zijn de verbeterende betrekkingen met de Europese Unie en de Verenigde Staten een aanmoediging om de bezetting voort te zetten."

Geert Wilders ziet Israël als bolwerk tegen de islam.

"Dat is in de Verenigde Staten ook

zo. Maar voor de val van de Sovjet-Unie was Israël het bolwerk tegen communisme, en daarvoor de laatste vriend van de koloniale mogendheden Frankrijk en Groot-Brittannië. Israël zal altijd proberen bij het Westen in de gunst te blijven."

Uw mening is niet erg populair in Israël. Welk effect heeft dat?

"Ik heb veel familie en vrienden die ook kritisch zijn. Maar Israël maakt het illegaal als iemand oproept tot een boycot van Israël. De dingen die ik net heb gezegd, zijn niet toegestaan. Bedrijven kunnen nu in dezelfde situatie als Israël niet noemen. Per bedrijf gaat het om zesduizend euro."

"Palestijnen hadden al geen vrijheid van meningsuiting; ze kunnen worden aangeklaagd voor hun opvattingen. Maar nu dat ook Joden treft, maken Catherine Ashton (de Europese hoge vertegenwoordiger voor het buitenland) en Hillary Clinton (de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken) zich er zorgen over."

U werkt nu in Duitsland aan een proefschrift. Gaat u terug naar Israël?

"Dat is nu niet veilig, vanwege de boycotwet. Maar dat is niet zo belangrijk. Joodse activisten komen nu in dezelfde situatie als Palestijnen. Een vriend van me werd gearresteerd op verdenking van spionage, terwijl elk spoor van bewijs ontbrak. Er werd niet bewezen dat hij geheime informatie had en hij kreeg toch tien jaar celstraf. Daarom vertrouw ik het niet als gezegd wordt dat 'het niet veilig voor mij is'. Mensen moeten begrijpen dat Israël geen democratie is."

Mockba

Ronde

Rusland krijgt in 2013 de Ronde van Rusland,' kopte de krant. Daar keek ik van op, want de populariteit van het wielrennen is in dit land nihil.

Dat is niet verwonderlijk, want fietsen op Russische wegen is een hachelijke onderneming. Bovendien is het zes maanden per jaar winter. In het grote Moskou bestaat, voor zover ik weet, niet één echte fietswinkel.

Het is derhalve een mirakel dat er met zulke regelmaat goede Russische renners opduiken in het peloton. Legendarisch is Eki-mov: de meesterknecht van Armstrong en olympisch kampioen.

Dennis Mentsjov won zowel de Ronde van Italië als die van Spanje en nu hebben de Russen het aanstormende talent Dennis Galimzyanov, hoewel hij deze week op het gebruik van epo werd betrappt. Russen, topsport en doping lijkt een nogal onvermijdelijke combinatie.

Met dank aan staatsgasbedrijf Gazprom hebben de Russen ook één van de rijkste professionele teams in het peloton. Het Ka-toesjateam won deze week de Waalse Pijl en kan morgen in Luik-Bastenaken-Luik ook hoge ogen gooien. Dat komt door Igor

Geen Russisch stuk weg zonder gaten

Makarov. Deze niet onverdienstelijke oud-renner maakte een fortuin in de gasindustrie en gebruikt nu Gazpromgeld om zijn grote liefde in Rusland op de kaart te zetten. En daar hoort een Ronde van Rusland bij.

Dat wordt, op z'n Russisch, meteen groot aangepakt. Het is de bedoeling dat het peloton in 2013 minimaal vijf dagen in Rusland neerstrijkt. Eerst een etappe in Sint-Petersburg, dan Moskou om vervolgens af te reizen naar Sotsji, waar in de bergen flink geklommen kan worden. Dat betekent 20.000 kilometer verplaatsingen.

De organisatoren wacht een flinke opgave. Het peloton over bestaande wegen sturen is levensgevaarlijk. Ik ken geen Russisch stuk weg zonder gaten. Elke meter parcours zal opnieuw geasfalteerd moeten worden. Voordeel is wel dat de ziekte van verkeersdrempels en rotondes hier nog niet heeft toegeslagen.

En dan is er de kwestie van de publieke belangstelling. Tour de Franceachtige taferelen zul je hier niet aantreffen. Vraag naar de naam van een wielrenner en de gemiddelde Rus is je het antwoord schuldig. Maar één toeschouwer hebben ze al. Ik kan niet wachten tot de Tour of Russia van start gaat.

DERK SAUER

Oproep boycot zwelt aan

In Israël, maar ook in de Verenigde Staten, is de discussie over boycotacties opgelaaid.

Eigenlijk is de discussie al jaren oud. De campagne die oproept tot een boycot, desinvesteringen en sancties begon in 2005. De voorgestelde boycot betreft Israëlische goederen van bedrijven die profiteren van de bezetting. Er wordt ook opgeroepen tot een culturele en wetenschappelijke boycot van Israël. Echt grootschalig is de beweging echter nooit geworden.

Maar het idee blijft leven. De Arabisch-Israëlische politicus Ahmad Tibi heeft deze week tijdens een bezoek aan Canada opgeroepen tot een boycot van producten uit de nederzettingen. Tibi, lid en plaatsvervangend voorzitter van de Knesset, noemde de nederzettingen 'een gezwel dat zich uitbreidt over Palestijns land en dat moet worden behandeld en weggesneden'.

Met zijn oproep overtreedt hij mogelijk de Israëlische boycotwet. Die maakt het mogelijk dat burgers of bedrijven mensen aanklagen die oproepen tot boycot.

"Ik ben bereid deze immorele wet op de proef te stellen, omdat die mij als lid van de Knesset het recht ontnemt op vreedzame wijze mijn mening te geven over de nederzettingen," aldus Tibi.

Ook in de Verenigde Staten is de discussie over het boycotten van producten uit de nederzettingen losgebroken.

Journalist Peter Beinart schreef vorige maand een opinieartikel in *The New York Times* onder de titel 'Red Israël, boycot de nederzettingen'. Volgens hem is er verschil tussen het 'democratische Israël', binnen de grenzen van 1967 en het 'niet-democratische Israël' daarbuiten. Niet alleen Amerikanen, maar ook Joden moeten wat hem betreft geen spullen uit de nederzettingen meer kopen. Ook moet het belastingvoordeel van schenkingen aan nederzettingen worden opgeheven.

Dit leidde uiteraard tot felle reacties. De mildste critici zeiden dat zo'n gedeeltelijke boycot geen invloed zal hebben. Anderen verwijten Beinart dat hij Israël zwartmaakt en voor de vijanden van Israël kiest.